Aspectul voluntar al leadershipului

On Februarie 05, 2013

Caută în lumina propriei tale povești de viață toate resursele necesare care să-ți dea forța să acționezi în concordanță cu "replicile" pe care le primești din interiorul propriei tale inimi.

De nenumărate ori v-am vorbit despre scriitoarea Cella Serghi. În perioada de formare a personalității ei, dincolo de mândria de a se purta ca un om de rang înalt, luându-se la trântă cu un destin care se va centra în jurul noțiunii de "admirație", scriitoarea își accentuează tendința de a-și justifica cumva existența și de a-și exprima într-o formă cât mai directă, naivă sau provocatoare propriile emoții.

Asistăm, noi cititorii, la un fel de alcătuire literar artistică, indicând ca punct de reper o creație spirituală și culturală în care inima, ca o apă adâncă, se simte numai la o privire aruncată în trecut, în fața influențelor exercitate de o conștiință curată la jumătate distanței dintre regret și fericire, dintre consolare, amăgire și distracție, atunci când aparențele lumii sufocă nădejdea de a poseda obiectul iubit numit literatură sau artă prin ochii unei societăți masculinizate și plină de prejudecăți.

Ea spunea la un moment dat într-un moment de mare emoție, echivalând cu manifestarea unui deja-vu, senzația că a mai trăit această experiență foarte puternică prin călătoriile întreprinse în întreaga lume și prin scrierile sale deosebit de importante:

Pe acest pământ, când nu știam să vorbesc, am învățat să ascult durerile mării, când nu știam să citesc, am aflat din cioburi povești cu daci și cu geți. În limba pe care o înțeleg numai învățații și copiii, stăteam de vorbă cu cioburile bunicului, cu scoicile mele. Pe aici a umblat Ovidiu, aici și-a strigat amarul și și-a săpat în piatră "tristele".

Aici am învățat să văd și să iubesc ce mă înconjoară, aici am învățat abecedarul și tot ce nu se poate scrie și povesti în cuvinte, de aici am luat tot ce am păstrat și voiam să se păstreze.

Leadership: Poți să dai o semnificație experiențelor personale care te ajută să devii "Autorul propriei tale povești de viață", într-un context de determinări și încercări ale Sinelui de a se descoperi prin raportarea la o formulă estetică?

Poți fi ceva mai mult decât un spațiu gol? Poți fi un nucleu de valorificare a potențialului propriu în jurul căruia gravitează toate forțele? Muntele cel mai semeț se apleacă și se prăbușește în cele din urmă în fața ta?

Îmi amintesc ce spunea odată celebra scriitoare Marguerite Yourcenar: *"Adevăratul loc de naștere este acela unde pentru prima dată ai aruncat asupra ta însuți o privire pătrunzătoare: întâile mele patrii au fost cărțile."*

Aruncă o privire mai atentă în tine însuți și vezi care este elementul electrizant, necesar pentru a depăși "inerția" unei impresii de spațiu restrâns. Un lucru perfect, și implicit original, un lucru instaurator, așadar de ordine inedită în scopul și în beneficiul dezvoltării tale, se cere astfel conceput încât să înfrunte timpul, să fie "etern".

O dezvoltare durabilă, o reformulare a intențiilor, o viziune clară, care să facă față tuturor provocărilor, asta este cerința unei bune stăpâniri a fenomenului "personalitate" în toată splendoarea vieții. Formula estetică pe care o atribuie Cella Serghi vieții se poate reprezenta în felul următor: "Splendoarea importanței mele este imaginea unei culori numită sensibilitate din care se hrănesc atitudinile personajului față de lume dintr-o poveste plină de parfumul convențiilor sociale".

Alcătuirea unei opere literare vizează reproducerea unei apariții tulburătoare în cadrul proiectului "șansa unei vieți trăite din toată inima" prin interpretarea pe care o dai momentului de mare însemnătate care îți determină destinul.

Cella Serghi este autoarea propriei povești de viață în care arta aparține trăirilor cele mai profunde pe care și le-a putut revela despre sine și despre ceilalți oameni din jurul ei. Tot ceea ce a surprins-o în momentele de mare însemnătate este creația unui artist de geniu care își transpune emoțiile pe pânză, dar numai emoțiile care sunt în totalitate dependente de experiența vieții sociale și culturale a omului de rând – a omului prins între îndoială și virtute.

Dar înaintea desăvârșirii proprii, înaintea descoperirii și însușirii oricărei alchimii, există întotdeauna o pre-alchimie, o muncă intensă de căutare, de concepere, adunare și corectare, de aranjare a cablurilor de date - generatoare de noi procese, de noi structuri, de noi deschideri, de noi realități. Elemente noi trebuiesc identificate, întregite într-un mozaic de introspective și imaginative cât mai original. Noi variabile trebuiesc definite, restaurate și promovate potrivit unui ansamblu de reguli și norme.

Iar tot acest proces de descoperire a elementelor necesare desăvârșirii tale se poate realiza numai prin strămutarea ta în spațiul benefic cristalizării operei tale – în laboratorul inovațiilor, lăcașul comorii neprețuite a cunoașterii tale. Întâile tale "patrii" sunt cărțile? Adevărata alchimie ți-o vei rafina în timp, doar dacă te vei lega mai mult de aceste patrii.

Un asemenea lucru, un stimulent cu efect puternic, un înlocuitor al inacceptabilului, un protest împotriva regresului, un restore la care să revii constant, se cere și ocrotit, spre a nu fi supus acțiunii distructive a naturii tale inferioare, spre a nu fi distrus de gradul tău anterior de mediocritate - care oricând se poate reactiva.

Leadershipul care imprimă vieții o anumită identitate și o anumită coloratură vizează exprimarea de tip "mărturisire de suflet" a asemănărilor dintre trăirile cele mai profunde pe care le poți revela despre tine însuți și certitudinile pe care le poți contura despre lume într-un peisaj plin de subiectivism.

Aspectul voluntar al leadershipului ține de importanța pe care o acorzi unei vieți pe care trebuie să o petreci în perspectiva întâlnirii cu o altă variantă a ta, în alte timpuri și alte împrejurări, atunci când tot ceea ce părea o certitudine devine îndoială, când tot ceea ce este comun nu e reprezentat decât de aluviunile condiției umane.

Nu uita că tot ceea ce ți se întâmplă este un proces prin care trebuie să te șlefuiești și să-ți valorifici la maxim caracterul.

* Notă: Serghi, Cella - *Pe firul de păianjen al memoriei* , Editura Polirom, 2013.

Source: https://neculaifantanaru.com/aspectul-voluntar-al-leadershipului.html